

[Handelsministeren.]

klære, at jeg skal bestræbe mig for, at der ikke paa nogen Maade bliver lagt Selskaberne Hindringer i Vejen, saaledes at Selskaberne med Rette skulde kunne beklage sig. Men man maa jo ikke glemme, at Formaålet her er Gennemførelsen af en Tilsynslov, en Lov, hvorefter visse Selskaber, som ikke hidtil har været underkastet det offentlige Tilsyn paa den Maade, der her foreslaas, nu bliver underkastet dette Tilsyn. At Grænseomraadet er vanskeligt at fastsætte, har vi alle været fuldkommen paa det rene med. Jeg synes, at man, saaledes som Lovforslaget nu bliver formet, i det store og hele har truffet det rigtige, og jeg kan derfor tilraade Tingets Medlemmer at stemme for de af Flertallet stillede Ændringsforslag.

Ordføreren (Stensballe): Naar det ærede 14de Medlem for 5te Kreds (Bækgaard) taler om, at der er sket Lempelser for de store Selskaber, er det i nogen Grad en Tilnigelse, for der er baade sket Lempelser og Skærpelser, og saa kan man ikke ensidigt tale om, at der er sket Lempelser. Det ærede Medlem udtalte, at han ikke havde noget imod Skærpelser for de 9 store, men det ærede Medlem sluttede alligevel med at sige, at han ønskede de 9 store stærke. Jeg forstaar ikke rigtig Samhørigheden mellem disse 2 Udtalelser.

Hvad de 2 000 smaa Selskaber angaar, er Forholdet det, at de i langt højere Grad end oprindelig foreslaaet bliver fritaget for at komme ind under Loven — det vil ingen kunne benægte. At de skal benævnes gensidige Selskaber, havde det ærede Medlem ikke noget at indvende imod.

Dernæst var det ærede Medlem stærkt inde paa Oplysningspligten. Jeg tror nu nok, ethvert Menneske er nødt til at give Oplysning, naar han bliver spurgt af Autoriteterne, og naar man som her er med til at drive et Selskab, maa man dog give Oplysninger til Bedømmelse af, om Selskabet falder ind under Lovens Omraade, eller det falder udenfor. At faa oplyst, om Forsikringssummen er større end 250.000 Kr., er dog det mindste, man kan forlange.

Det ærede Medlems Sammenligning med Bilen passer slet ikke. Skal man acceptere denne Sammenligning, saa har de smaa Selskaber jo Bilen, de skal blot ikke betale noget for den, thi de har ingen anden Pligt, end at de skal kalde sig gensidige, og saa den Pligt, som for

Resten paahviler enhver Borger her i Landet: at svare paa, hvad de bliver spurgt om af Autoriteterne. Lad os føre Sammenligningen helt ud. Vi har, som bekendt, en Benzinafgift, og der er nogle, som er fritaget for at betale den, men de er da sandelig forpligtede til at svare paa, om de opfylder Lovens Bestemmelser, og de paagældende Bestemmelser er langt skrappe end dem, der er Tale om i det foreliggende Lovforslag. Jeg kan ikke indse, at nogen kan føle sig traadt paa Tærne af dette Forslag, og Flertallet er jo ogsaa enedes om det. Jeg er for Resten ikke sikker paa, at det behøver at staa i Loven; jeg er ret sikker paa, at man gennem Politiet kunde afkræve Folk de paagældende Oplysninger. Jeg synes imidlertid, det er rigtigt, det staar i Loven, saa at Folk ved, de skal give Oplysninger.

Hvad der skal ske, hvis Ministeriet nægter at godkende et Selskabs Vedtægter, har den højtærede Minister svaret paa; jeg tror, det gaar ganske af sig selv. Jeg vil dog henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa, at i Aktieselskabsloven findes der langt strengere og langt mere detaljerede Bestemmelser end her; jeg mener ikke, det skulde være nødvendigt, at Bestemmelserne i det foreliggende Lovforslag blev mere detaljerede, end de er, og det ærede Medlem behøver ikke at nære nogen Ængstelse — end sige at fremføre Udtalelser om, at Rigsdagen ikke kan være det bekendt —, de Bestemmelser, der staar her, skal nok kunne administreres paa rigtig og god Maade.

Det ærede Medlem talte ogsaa om Betalingen, men der staar jo i Ændringsforslaget, at de smaa Selskaber ikke skal betale, idet de kun er underkastet de og de bestemte Paragraffer, og blandt disse Paragraffer er ikke Paragraffen om Betaling. Dette er altsaa Flertallets Stilling. Jeg kan godt oplyse, at i det første Forslag, der var fremme, stod der, at de skulde betale. Men dette er man gaaet bort fra ved at indføje Bestemmelsen om, at de paagældende Selskaber kun er underkastet §§ 50—54 og 57—60, og den Paragraf, hvorefter der skal betales, er ikke iblandt disse; følgelig kan der ikke blive Tale om, at de smaa Selskaber skal betale.

Det havde været rart, om vi i Udvalget havde kunnet grøfte Forholdene i de 3 Selskaber, der er nævnt, men det har vi altsaa ikke faaet Lejlighed til, og det ærede Medlem havde dem heller ikke præsente i Udvalget.

Det, der er foreslaaet her, finder vi